

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 57)
z dnia 20 lutego 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Petycji (nr 57)

20 lutego 2025 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Rafała Bochenka (PiS)**, przewodniczącego Komisji, oraz posła **Urszuli Augustyn (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie petycji w sprawie wprowadzenia drogi sądowoadministracyjnej w przypadku skarg i wniosków (BKSP-155-X-292/24);
- rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. 11 § 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408 ze zm.) (BKSP-155-X-297/24);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2022 r. poz. 990 ze zm.) (BKSP-155-X-307/24);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2022 r. poz. 990 ze zm.) (BKSP-155-X-308/24);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 1061 ze zm.) w zakresie treści pełnomocnictwa (BKSP-155-X-313/24);
- rozpatrzenie petycji w sprawie wysokości dofinansowania dla osób niepełnosprawnych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (BKSP-155-X-324/24);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.) w zakresie art. 93 (BKSP-155-X-344/24).

W posiedzeniu udział wzięli: **Bartłomiej Kohnke** główny specjalista w Departamencie Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Karolina Marzec-Franke** główny specjalista w Biurze Ministra Ministerstwa Sprawiedliwości, **Piotr Miasek** naczelnik wydziału w Biurze Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, **Robert Typa** radca w Departamencie Prawa Cywilnego i Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł **Rafał Bochenek (PiS)**:

Dzień dobry państwu. Witam na kolejnym posiedzeniu Komisji do Spraw Petycji. Otwieram to posiedzenie. Serdecznie witam wszystkich parlamentarzystów, zaproszonych gości, przedstawicieli rządu.

Szanowni państwo, został państwu dostarczony uprzednio porządek dzienny naszego posiedzenia. Czy są do niego jakieś uwagi? Jest na pewno jedna, bo pan przewodniczący Gorczyca prosił, aby punkt drugi rozpatrzyć jako pierwszy. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiej kolejności obrad, takiej kolejności procedowania? Nie widzę, a więc tak też działamy, tak jak jest w zmodyfikowanym porządku obrad.

Zacniemy od petycji w sprawie uchylenia art. 11 § 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy. Petycję zreferuje pan przewodniczący Stanisław Gorczyca. Proszę bardzo.

Posel Stanisław Gorczyca (KO):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja, którą dzisiaj chciałbym państwu przybliżyć, dotyczy nowelizacji Kodeksu wyborczego poprzez uchYLENIE art. 11 § 4. W praktyce chodzi o znaną nam wszystkim wprowadzoną w 2018 r. zasadę dwukadencyjności organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego, czyli wójtów, burmistrzów i prezydentów miast.

Autorzy petycji negatywnie oceniają tę zmianę uznając, że tego rodzaju rozwiązanie narusza zasady demokratycznych wyborów i osłabia lokalną demokrację. Dlatego też żądają uchYLENIA wspomnianych ograniczeń. Z uwagi na fakt, iż wspomniana petycja obejmuje zmianę przepisów o randze ustawowej, wpisuje się ona w zakres zadań i kompetencji Sejmu, a także spełnia wymogi formalne wynikające z ustawy o petycjach.

Jak już wspomniałem, przepis art. 11 § 4 Kodeksu wyborczego prowadzący do ograniczenia biernego prawa wyborczego został dodany do Kodeksu wyborczego na mocy ustawy ze stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych. Zgodnie z aktualnym stanem prawnym osoba, która dwukrotnie pełniła funkcję wójta w określonej gminie traci prawo wybieralności w kolejnych wyborach w tej gminie. Ustawodawca zastrzegł przy tym, że zakaz dotyczy jedynie wyborów związanych z upływem kadencji, nie obejmuje natomiast wyborów przedterminowych. Limit dwóch kadencji liczony jest od wyborów przeprowadzonych w 2018 r. Z treści przepisu nie wynika, aby kadencje miały następować jedna po drugiej, co oznacza, że zakaz odnosi się również do sytuacji, kiedy pomiędzy kadencjami zaistniała przerwa.

Na jakie wątki zwraca uwagę ekspert opiniujący przedmiotową petycję. Po pierwsze, wskazuje na brak konstytucyjnych regulacji odnoszących się do przesłanek posiadania prawa wybieralności w wyborach do organów wykonawczych gmin. Kwestie te zostały jedynie w sposób bardzo ogólny określone w art. 169 ust. 3 Konstytucji. W efekcie mamy do czynienia z dwoma stanowiskami, część znawców przedmiotu wychodzi z założenia, że skoro w ustawie zasadniczej pozostawiono ustawodawcy pełną swobodę uregulowania zagadnienia wyboru organu wykonawczego jednostek samorządu terytorialnego, to za dopuszczenie uznać należy ustawowe ograniczenie kadencji wójta. Z kolei druga grupa ekspertów reprezentuje pogląd, że rozwiązanie przyjęte w art. 11 § 4 Kodeksu wyborczego budzi wątpliwości co do zgodności ze standardami demokratycznego i uczciwego procesu wyborczego. Podkreślają oni, że przywoływany już przeze mnie art. 169 ust. 3 Konstytucji nie może być analizowany w oderwaniu od całości rozstrzygnięć konstytucyjnych, chodzi tu m.in. o art. 60 ustawy zasadniczej gwarantujący obywatelom polskim, korzystającym z pełni praw, prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach.

Nieodosobnione są też głosy, że poprzez limitowane możliwości kandydowania w wyborach na wójta przez osoby wcześniej pełniące tę funkcję zamyka się wyborcom możliwość wyrażenia swojego stanowiska wobec konkretnych osób, które w innych okolicznościach mogłyby wziąć udział w wyborach w charakterze kandydatów. Dla wielu badaczy tej problematyki mało przekonująca wydaje się być też argumentacja, jaką posłużył się ustawodawca, wprowadzając zasadę dwukadencyjności. W uzasadnieniu ustawodawca wymienił m.in. potrzebę wykluczenia zjawisk niepożądanych towarzyszących sprawowaniu urzędu wójta przez tę samą osobę na przestrzeni kilkunastu lub nawet kilkudziesięciu lat, takich jak: powstawanie powiązań korupcyjnych, tworzenie się grup interesów niekoniecznie związanych z rozwojem miasta czy gminy. Argumenty te niestety mają charakter ogólnikowy i nie zostały poparte żadnymi badaniami naukowymi czy socjologicznymi.

W świetle prezentowanych stanowisk trudno o jednoznaczną ocenę zasadności utrzymania zasady dwukadencyjności bądź jej likwidacji i powrotu w tym zakresie do porządku prawnego sprzed 2018 r. Przed wprowadzeniem ewentualnych zmian należałoby dokonać oceny skuteczności obowiązujących rozwiązań, trzeba jednak pamiętać, że są one stosowane przez krótki okres czasu, bo zaledwie jedną kadencję. Ewentualna realizacja postulatu zawartego

w petycji wymaga analizy nie tylko pod kątem prawnym, ale też spojrzenia na zagadnienia w kategoriach politycznych.

Dlatego podpisuję się pod rekomendacją stałego doradcy naszej Komisji, proponującego przekazanie przedmiotowej petycji do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach, w składzie, której funkcjonuje podkomisja stała do spraw nowelizacji prawa wyborczego. Niech to gremium przeprowadzi merytoryczną analizę postulatu zgłaszanego przez autorów petycji i podejmie decyzję co do ewentualnej inicjatywy legislacyjnej w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Przedstawiciele rządu? Czyli rekomendacja jest taka, abyśmy przekierowali do komisji nadzwyczajnej?

Poseł Stanisław Gorczyca (KO):

Do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Do spraw kodyfikacji. Czy ktoś chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej petycji? Nie widzę, a więc przekierowujemy tę petycję do komisji nadzwyczajnej, która zajmuje się tymi kwestiami. Bardzo dziękuję.

Wracamy, szanowni państwo, do punktu pierwszego naszego posiedzenia, rozpatrzenia petycji w sprawie wprowadzenia drogi sądowoadministracyjnej w przypadku skarg i wniosków. Petycję zreferuje pan poseł Robert Jagła.

Poseł Robert Jagła (KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, zawarty w petycji wniosek dotyczy zmiany ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie wprowadzenia kontroli sądowoadministracyjnej, odnoszącej się do skarg i wniosków załatwianych w trybie przewidzianym w dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Zdaniem wnioskodawcy odnośny przepis mógłby brzmieć na przykład „Art. 1 W ustawie Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) w art. 3 § 2 dodaje się pkt 10 w brzmieniu: nierozpatrzenie lub sprzeczne z prawem o rozpatrzeniu skargi lub wniosku. Art. 2 Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.” Jak uzasadnił autor petycji, aktualny stan narusza art. 45 konstytucji, który ustanawia prawo do rozpoznawania spraw przez niezawisły sąd, a także w zakresie w jakim skargi i wnioski mogą dotyczyć praw określonych w prawie Unii Europejskiej art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w związku z art. 51 Karty oraz art. 19 traktatu o Unii Europejskiej.

Zdaniem wnioskodawcy, rozpatrzenie skargi lub wniosku jest prawem, które przysługuje obywatelom na mocy art. 63 konstytucji. Co oczywiste, nie dotyczy tylko prawa do składania, ale naturalną konsekwencją jest możliwość rozpatrzenia wniosku lub skargi wiążącego żądania zajęcia stanowiska przez organ władzy publicznej. Warto również zwrócić uwagę na art. 77 ustawy ust. 2 konstytucji, który stanowi o tym, że ustawa nie może nikomu zamykać drogi sądowej dochodzenia naruszonych wolności lub praw, co niestety ma miejsce w przypadku omawianego prawa konstytucyjnego. Przedmiotem skargi do sądu administracyjnego mogłoby być tylko: nierozpatrzenie lub nieprawidłowe rozpatrzenie, naruszenie terminu lub brak przedłużenia terminu, brak uzasadnienia, nieprawidłowe przekazanie, nieprawidłowe pozostawienie bez dalszego biegu.

Jak wskazał autor petycji, rozpatrzenie nie będzie zatem w żaden sposób kontrolowane przez sąd administracyjny pod względem merytorycznym, gdyż nie istnieje takie prawo do uzyskania pozytywnej odpowiedzi, a jedynie prawo do uzyskania odpowiedzi uzasadnionej pod względem faktycznym i prawnym w przypadku odmowy. Wnioskodawca podniósł także, iż w ograniczonym zakresie rozstrzygnąć nadzorczych wojewodów wobec uchwał samorządu terytorialnego kwestie wniosków i skarg znajdują się w kognicji sądowo-administracyjnej. Dla przykładu wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2020 sygnatura akt I OSK 629/19 czy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2020 r. sygnatura akt I OSK 379/20.

Autor petycji powołał się także na treść wystąpienia Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 22 listopada 2016 r. do przewodniczącego Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji Senatu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącego braku drogi sądowej w sprawach skarg wnoszonych na podstawie działu VIII k.p.a.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji. Petycja spełnia wymogi formalne i określone w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o petycjach.

Po przeanalizowaniu petycji i po przeanalizowaniu pism, wystąpień oraz opinii prawnej nasuwają się wnioski. Po pierwsze, uwagi wymaga niespójność systemowa proponowanego rozwiązania. Poddanie ochronie sądowej interesów faktycznych z obowiązującym modelem postępowania sądowoadministracyjnego, w którym ochronie podlega interes prawny strony postępowania. Po drugie, występuje prawdopodobieństwo, że proponowane roszczenie kognicji może osłabić zdolność sądownictwa administracyjnego do sprawnego orzekania w innych sprawach. Po trzecie, w procedurze administracyjnej istnieją mechanizmy nadzoru i kontroli nad przyjmowaniem i załatwianiem skarg i wniosków. Z powyższych przyczyn rekomenduje się nieuwzględnienie żądania będącego przedmiotem petycji. Ja również dołączam się do tego sformułowania. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są z nami przedstawiciele rządu, którzy chcieliby zabrać głos w tej sprawie? Parlamentarzyści, zaproszeni goście? Nie widzę. Rekomendacja jest taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Nie widzę, a więc nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Dziękuję.

Poseł Robert Jagła (KO):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Przechodzimy do punktu trzeciego naszego posiedzenia, czyli rozpatrzenia petycji w sprawie zmiany art. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Petycję będzie referował pan poseł Piotr Polak. Bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoko Komisjo, szanowni państwo, tak jak pan przewodniczący przedstawił, chodzi o zmianę regulaminu poprzez zmianę uchwały naszego Sejmu w zakresie niemożliwości łączenia przez panie i panów posłów mandatu poselskiego z pełnieniem funkcji w Radzie Ministrów, czyli bycia członkiem Rady Ministrów. Uzasadnienie jest tutaj szerokie, przywoływane są przykłady innych państw, że takie wyłączenia są stosowane. Można się zgadzać bądź nie z tym żądaniem zawartym w petycji. Tutaj też jest apel o poczucie odpowiedzialności nas parlamentarzystów poprzez rezygnację z tego dobrodziejstwa, jak to określa podmiot wnioskujący w petycji.

Po szerokiej analizie przez biuro ekspertyz naszego Sejmu nasuwa się jeden wniosek, że wszystkie kwestie, o które wnioskuje podmiot kierujący petycją do naszej Komisji, są związane z koniecznością zmiany zapisów naszej konstytucji, ponieważ ta ingerencja byłaby bardzo głęboka, ten zakaz byłby bardzo głęboki w obowiązujące u nas przepisy. Konkretnie musiałby być zmieniany art. 103 ust. 1 konstytucji, która, jak wiemy, podlega stosowaniu bezpośredniemu. Konstytucja nie przewiduje możliwości odstąpienia od zawartego w niej wyjątku, nawet na gruncie uchwały, która zmienia regulamin Sejmu.

Dlatego możliwości dokonania tych zmian, o które wnioskuje zgłaszający podmiot, zgłaszający tę petycję, ja osobiście nie widzę i wnoszę o nieuwzględnienie życzenia zawartego w tej petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Bardzo dziękuję, panie pośle. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos, przedstawiciele rządu, parlamentarzyści, zaproszeni goście? Rzeczywiście petycja dość mocno ingerująca w ogóle w system ustrojowy państwa, bo to jednak wykluczenie posłów z rządu powoduje całkowitą przebudowę zasad funkcjonowania tego systemu.

Posel Piotr Polak (PiS):

Nawet, panie przewodniczący, nie mógłby być premierem wybrany poseł.

Przewodniczący poseł Rafał Bochenek (PiS):

Tak na szybko analizując sytuację polityczną, nie sędzę, żeby była też taka wola polityczna w Sejmie. Nie wiem, co sądzi na ten temat pani przewodnicząca, ale tak mi się przynajmniej wydaje.

Szanowni państwo, w takim razie rekomendacja jest taka, abyśmy nie uwzględniali żądania zawartego w przedmiotowej petycji. Czy ktoś z państwa chciałby zgłosić sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia tej sprawy? Nie widzę. Dziękuję. Nie uwzględniamy żądania zawartego w przedmiotowej petycji.

Przechodzimy do punktu czwartego naszego posiedzenia, czyli petycji w sprawie zmiany art. 7 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Petycję referuje także pan poseł Piotr Polak. Bardzo proszę.

Posel Piotr Polak (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, rzeczywiście ta petycja też dotyczy, można powiedzieć, tej samej uchwały tego samego regulaminu naszego Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że tutaj jest żądanie, aby poseł był zobowiązany do korzystania z przypisanego mu adresu e-mail w domenie Sejmu. Jest tu jeszcze w uzasadnieniu, że to ułatwi obywatelom kontakt z nami posłami, zwiększa transparentność ich działań, wzrost zaufania do Sejmu itd.

Co do możliwości wyegzekwowania tego postulatu musiałaby być podjęta stosowna inicjatywa ustawodawcza, z tym że my, jako Komisja do Spraw Petycji, takiej możliwości nie mamy. Uważam na podstawie zawartych konkluzji z przedstawionej opinii biura ekspertyz, że ingerencja w ustawę o wykonywaniu mandatu i posła i senatora z roku 1996 możliwa by była poprzez Komisję Regulaminową, Spraw Poselskich i Immunitetowych. Dlatego uważam, że byśmy mogli tę petycję przekierować do tej komisji i taki wniosek tutaj kieruję. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Mniemam, że wszyscy posłowie korzystają z adresów mailowych. Oczywiście to nie jest zapisane w ustawie z 1996 r.

Posel Piotr Polak (PiS):

Mogą korzystać z innych też i tak też korzystamy.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Tak, ale ten adres jest przydzielony. Czyli rozumiem, że jest to zadanie dla komisji regulaminowej, która może taką inicjatywę podnieść. Dziękuję.

Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Wydaje się, że to jest ewidentnie proste. Komisja regulaminowa jest tutaj najlepszym źródłem, a więc przesyłamy petycję do Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych, aby zajęła się tą sprawą. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do kolejnego punktu, punkt szósty – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny w zakresie treści pełnomocnictwa. Pan poseł Józefaciuk. Bardzo proszę.

Posel Marcin Józefaciuk (KO):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, osoba składająca petycję chciałaby, znacząco wnioskując o wprowadzenie wymogów dotyczących pełnomocnictwa i dokładnie podaje jakie te zmiany mają być, wykazując, że PESEL powinien znaleźć się w tej zmianie. Oczywiście Kodeks cywilny umocowuje do działania w cudzym imieniu osoby, a pojęcie pełnomocnictwa w języku prawnym używane jest w kilku znaczeniach.

Jednakże autor petycji domaga się dodania do art. 99 regulacji, które wprowadziły dodatkowe wymogi, m.in. przez umieszczenie numeru PESEL. Numer PESEL jest wykorzystywany do identyfikacji podmiotów w sferze prawa publicznego, a w sferze prawa prywatnego regulowanego Kodeksem cywilnym numer PESEL nie pojawia się. Tak więc Kodeks cywilny nie jest odpowiednim aktem do regulowania praktyki funkcjonowania organów administracji państwowej i samorządowej. Wprowadzenie postulowanej regulacji do Kodeksu cywilnego

oznaczałoby dopuszczenie wyjątku od tej zasady. Tak więc ze względu na to petycja nie zasługuje na uwzględnienie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Tośmy szybko załatwili sprawę, ale ja jednak otwieram dyskusję. Ministerstwo Sprawiedliwości, bardzo proszę.

Radca w Departamencie Prawa Cywilnego i Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości Robert Typa:

Dzień dobry. Dziękuję bardzo. Robert Typa, Departament Prawa Cywilnego i Gospodarczego Ministerstwa Sprawiedliwości. Pełnomocnictwo ogólne wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności. Natomiast szczególne albo rodzajowe powinno być udzielane w formie wymaganej dla ważności czynności, która ma być dokonana przez pełnomocnika, na przykład w formie aktu notarialnego dla zbycia albo nabycia nieruchomości.

Pełnomocnictwo może być udzielone ustnie, a wymogi co do formy zależą od wagi i zakresu umocowania. Jest to stosunek oparty na zaufaniu, więc strony mocodawca i pełnomocnik decydują się umieścić w treści dokumentu pełnomocnictwo. Pełnomocnictwo rodzajowe albo szczególne musi być udzielone w formie szczególnej tylko wtedy, gdy forma taka zastrzeżona jest dla czynności prawnej, której dokonać ma pełnomocnik pod rygorem nieważności, a nie dla celów dowodowych albo wywołania określonych skutków prawnych. Art. 99 Kodeksu cywilnego, jak wszystkie przepisy o formie czynności prawnej, jest przepisem bezwzględnie wiążącym i jego zastosowanie nie może być wyłączone przez strony.

Natomiast co do numeru PESEL, to jest on wykorzystywany, jak już było powiedziane, do identyfikacji podmiotów w sferze prawa publicznego, czyli są to charakterystyczne sprawy dotyczące postępowań sądowych, podatkowych, rejestrowych na styku stosunków państwo–obywatel. W sferze stosunków prawa prywatnego regulowanego Kodeksem cywilnym numer PESEL się nie pojawia.

Przepisy Kodeksu cywilnego dotyczą stosunków prawnych między równorzędnymi podmiotami, dlatego też nie wymagają wskazywania numeru PESEL, jak ma to miejsce w sferze prawa publicznego. Z treści petycji wynika, że autor domaga się zmian w Kodeksie cywilnym, ale w uzasadnieniu nawiązuje do praktyki urzędników pracujących w urzędach gminy, którzy nie respektują pełnomocnictwa na przykład z numerem PESEL. Z treści tej petycji nie wynika, aby to treść przepisów Kodeksu cywilnego była rzeczywistą przyczyną rzekomego problemu.

Obecnie obowiązujące przepisy Kodeksu cywilnego nie nakładają obowiązku umieszczania w treści pełnomocnictwa numeru PESEL, ale jednocześnie do decyzji mocodawcy i pełnomocnika należy to czy zostanie on umieszczony, na przykład ze względu na charakter, wagę czy też cel czynności prawnej dla dokonania której jest udzielany. Tutaj można powiedzieć, że brakuje podstawy by ten numer PESEL stanowił element konieczny pełnomocnictwa i żeby każdorazowo funkcjonował w obrocie prawnym.

Dodatkowo mogą się pojawić ryzyka związane z obligatoryjnym wpisywaniem w dokumentach, które są załączane do różnych akt, okazywane także, takie istotne informacje jaką jest PESEL w powiązaniu z innymi danymi. Wiemy jak to nieraz kończy się w sprawach opisywanych przez media, zwiększa to na przykład ryzyko kradzieży tożsamości. Dlatego też należy pamiętać, że pełnomocnictwa nie są przedkładane właśnie tylko w urzędach i nie można tylko z tej perspektywy próbować ich uregulować.

Tam również pojawia się kwestia numeru NIP i odnosząc się do tego, to na przykład należy zauważyć, że w art. 20 ustawy Prawo przedsiębiorców wymaga się od przedsiębiorców, aby w oświadczeniach skierowanych w zakresie wykonywanej działalności gospodarczej do oznaczonych osób i organów podawali NIP. Jest to zasada ogólna, natomiast obowiązek podawania numeru NIP pełnomocnika w przypadku gdy jest nim osoba prawna nie wydaje się właściwym. Zauważyć bowiem należy, że osoba prawna nie musi posiadać numeru NIP.

Natomiast w zakresie propozycji dodania do treści pełnomocnictwa w przypadku osób prawnych numeru KRS, analogicznie jak w przypadku numeru PESEL, należy wskazać, że numer Krajowego Rejestru Sądowego, stanowiący unikalny identyfikator nadawany każdemu podmiotowi gospodarczemu zarejestrowanemu w KRS, jest także używane do jego identyfikacji w sferze prawa publicznego. Na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego mamy szczególnie rodzaj pełnomocnictwa, na przykład jakim jest prokura udzielana przez przedsiębiorcę

zawierana pod rygorem nieważności na piśmie, co do której istnieje obowiązek ujawnienia w Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej.

Brakuje również podstaw co do tej petycji, by w pełnomocnictwie umieszczać takie dane jak adres zamieszkania, numer, seria dokumentu tożsamości, gdyż te dane podlegające zmianom nie uwzględniają tożsamości. Mówię dlatego, że są właśnie zmienne. W przypadku ich zmiany, na przykład nazwiska, zmianę możemy wykazać odpisem aktu cywilnego. Jednocześnie przykład niewłaściwej praktyki stosowania prawa przez urzędników w poszczególnych gminach, wydaje się, że nie powinien wpływać na potrzeby zmiany takiej regulacji jaką jest Kodeks cywilny. Być może taka potrzeba dotyczy innych przepisów i tu ewentualnie można by się zastanowić. A dodatkową kwestią jeszcze tego co już wspominałem odnośnie do numeru PESEL, to wiadomo, że jest to dana chroniona, wrażliwa i ona jest jeszcze większym, odrębnym, szerszym zakresem.

Dlatego też, jak pan poseł wskazał, wydaje nam się, że proponowana petycja nie zasługuje na uwzględnienie. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli na pełnomocnictwie nie trzeba wpisywać na przykład numeru dowodu osobistego? Też nie? Też nie, to tym bardziej nie PESEL.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę, nie słyszę. Czyli wracamy do rekomendacji, nie uwzględniamy żądania zawartego w treści tej petycji i uzasadnienie mamy bardzo precyzyjne. Dziękuję pięknie. Dziękuję, na tym kończymy analizę tej petycji.

Przechodzimy do rozpatrzenia petycji w sprawie wysokości dofinansowania dla osób niepełnosprawnych ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Pan poseł Piotr Polak, bardzo proszę.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Dziękuję. Szanowna pani przewodnicząca, Wysoko Komisjo, szanowni państwo, osoba składająca petycję wnosi o równe traktowanie osób z niepełnosprawnościami pod względem zamieszkania i otrzymywania nierównego dofinansowania, na przykład do turnusów rehabilitacyjnych, remontów łazienek, zakupu sprzętu na przykład wózka inwalidzkiego.

Petycja jest ogólnie zredagowana, bez wspomnienia o jakie zmiany przepisów chodzi, ale z jednym stwierdzeniem trudno się zgodzić, bo w drugim akapicie jest stwierdzenie, czy Komisja do Spraw Petycji, nasza Komisja zdaje sobie sprawę, że osoby niepełnosprawne są dyskryminowane pod względem dofinansowania. Przyznacie państwo, że mocne stwierdzenie. Wobec powyższych żądań, można domniemywać, że chodzi o modyfikację, zmianę przepisów zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Przypomnę tylko Wysokiej Komisji, że co do wielkości dofinansowywania tych tematów tej pomocy, o których mówi na wstępie ta petycja, czy turnusy rehabilitacyjne, remonty łazienek, czy zakup sprzętu decyduje i określa specjalny algorytm, który Rada Ministrów właśnie wydaje i w którym jest brane pod uwagę wiele tematów, w szczególności liczba mieszkańców w danym powiecie, liczba osób niepełnosprawnych, uczestników warsztatów terapii zajęciowej, jak również osobistej sytuacji materialnej osoby niepełnosprawnej. Na podstawie tego algorytmu jest wyliczana wielkość, wysokość pomocy dla określonej osoby, w określonym mieście czy w określonym powiecie, bo kwestie te regulują powiatowe centra pomocy rodzinie.

Analiza prawna dokonana przez biuro ekspertyz stwierdza, że wnioskowany temat nie znajduje uzasadnienia. Jednak ze względu, pani przewodnicząca, na to radykalne stwierdzenie o dyskryminacji osób niepełnosprawnych, ja bym skierował petycję do pana ministra Łukasza Krasonia, który jest szefem Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, żeby w sposób taki jednoznaczny odpowiedzieć na temat tej dyskryminacji. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Jasne. Powiedziałabym tak, to że wszystkim damy taką samą opłatę, to wcale nie znaczy, że to jest sprawiedliwie. Tutaj argumenty są ważniejsze niż jedno słowo, że ktoś jest dyskryminowany. Dobrze, otwieramy, dyskusję. Bardzo proszę, ministerstwo rodziny? Bardzo proszę.

Naczelnik wydziału Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Piotr Miąsek:

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, zgadza się ze stanowiskiem biura ekspertyz, czyli że nie popieramy.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Gdyby pan zechciał się przedstawić do protokołu.

Naczelnik wydziału BON Piotr Miąsek:

Przepraszam.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo proszę.

Naczelnik wydziału BON Piotr Miąsek:

Piotr Miąsek, Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Zgadza się ze stanowiskiem biura ekspertyz.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli?

Naczelnik wydziału BON Piotr Miąsek:

Czyli, że petycja nie zasługuje na uwzględnienie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Czyli rozumiem, że podpisuje się pan pod argumentami, które przedstawił pan poseł sprawozdawca. Tak?

Naczelnik wydziału BON Piotr Miąsek:

Tak, nie można zarzucić dyskryminacji, bo algorytm jest tak skonstruowany, że uwzględnia różne czynniki, w tym zamożność w danym powiecie itd. Poza tym o podziale decyduje zawsze rada powiatu, o podziale tych środków przekazywanych algorytmem, przekazując określone pule środków na rehabilitację zawodową i społeczną. Tak że, naszym zdaniem, nie można zgodzić się z zarzutem dyskryminacji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Nawet gdybyśmy podnieśli jeszcze kwestię kryterium dochodowego – różne mają dochody te osoby, które ubiegają się o dofinansowanie, więc też różne kwoty dostają. Trudno jest naprawdę zgodzić się z faktem, że jak wszyscy dostaną po równo, to wtedy to będzie sprawiedliwie.

Naczelnik wydziału BON Piotr Miąsek:

Dokładnie.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Trudno mi to jest zrozumieć. Do pana posła sprawozdawcy w takim razie się zwracam, czy pan naprawdę uważa, że powinniśmy prosić jeszcze, skoro mamy tutaj już takie stanowisko. Wydaje mi się, że po przeczytaniu opinii z Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji, ale także naszego stałego doradcy, który naprawdę na tej tematyce się zna, i który też rekomenduje nieuwzględnienie żądania zawartego w petycji, podnosząc te same argumenty, które są szeroko podniesione w opinii z biura ekspertyz. Bardzo proszę pana o stanowisko, panie pośle.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Pani przewodnicząca, ja w konkluzji powiedziałem, że ta petycja nie zasługuje na uwzględnienie, ale jednak mnie zabolęło osobiście to słowo o tej dyskryminacji. I uważałem, że taka osoba kompetentna jak pan minister Łukasz Krasoń, by pewnie odpowiedział w podobnym tonie i to by tak bardzo, bardzo uwiarygodniło naszą decyzję. Ale ja się nie upieram, jeśli...

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Wtedy dodajemy tylko panu ministrowi do zrealizowania jeszcze jeden papiererek. Tymczasem osoby z niepełnosprawnościami mają dużo więcej problemów do rozwiązania.

Poseł Piotr Polak (PiS):

OK. Dobrze, to zostawmy na konkluzji, że nie uwzględniamy.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Nie uwzględniamy żądania zawartego w treści tej petycji.

Poseł Piotr Polak (PiS):

Tak.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Bardzo dziękuję. Czy jest sprzeciw wobec takiego rozstrzygnięcia? Nie ma. Dziękuję bardzo, panie pośle. Dziękuję także panu przedstawicielowi ministerstwa.

Przechodzimy do ostatniej petycji dzisiaj – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Pan poseł Marcin Józefaciuk.

Poseł Marcin Józefaciuk (KO):

Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, dokładnie chodzi o uchylenie przepisu lub modyfikacji art. 93 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Art. 93 reguluje kilka zagadnień związanych z przyznawaniem studentom stypendium, świadczeń ogólnie rzecz ujmując, stypendium socjalnego dla osób z niepełnosprawnościami, zapomogi itd. Po kolei każdy z ustępów tego artykułu wyraża poszczególne, znaczy uszczegółowia, w jaki sposób można dostać czy ewentualnie kto może dostać. Ust. 1 mówi, że świadczenie, stypendia ministra przysługują na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia i jednolitych studiach magisterskich. Następnie jest mowa o tym, że jeżeli ktoś równocześnie studiuje na kilku kierunkach, może otrzymać świadczenia tylko na jednym. Tutaj w petycji osoba podnosi taką sytuację, że kiedyś studiowała, zakończyła te studia i później po 18 latach ze względu na to, że się przekwalifikowała musiała podjąć raz jeszcze studia i nie może dostać stypendium na tych drugich studiach.

Jeśli chodzi o ekspertyzę, eksperci jak najbardziej nie widzą, znaczy nie zauważają bardzo dużego problemu ze względu na to, że w przypadku osoby, która już ukończyła studia drugiego stopnia albo jednolite magisterskie, należy już uważać, że państwo wywiązało się z obowiązku wskazanego w art. 70 ust. 4 konstytucji, czyli kształcenia. Tak więc ze względu na to należy mieć na względzie, że po pierwsze, studenci, którzy nie ukończyli żadnego kierunku i studenci, którzy zdobyli tytuł zawodowy na jakimkolwiek kierunku, stanowią dwie różne grupy, co uzasadnia odmienne ich traktowanie w świetle konstytucji. Po drugie, właśnie art. 70 konstytucji nie kreuje prawa podmiotowego studentów w zakresie indywidualnej pomocy.

Należy również podkreślić, jak wskazuje się w orzecznictwie konstytucyjnym, ustawodawca w zakresie kształtowania systemu wspierania finansowego dysponuje dużą swobodą, a okoliczność ukończenia jednego kierunku studiów zwalnia władze publiczne z obowiązku dalszego wspierania osób, które zdecydowały się kontynuować edukację na kolejnym kierunku. Również są inne możliwości pozyskania stypendium, wyrażone w innym miejscu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, tak więc po części żądania są skonsumowane w innym artykule. Dlatego nie wydaje się zasadne kontynuowanie tej petycji.

Przewodnicząca poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Ministerstwo nauki? Nie widzę, nie słyszę. Fakt, są jeszcze inne formy zyskiwania wsparcia, jeśli ktoś, m.in. na przykład pracodawcy, którzy potrzebują danego pracownika, także finansują jakieś takie wsparcie dla pracownika, żeby podjął kolejne studia.

Rozumiem, że nikt z państwa nie chce już zabrać głosu. Dziękuję uprzejmie. Zostajemy przy rekomendacji pana posła sprawozdawcy, nie uwzględniamy żądania zawartego w treści tej petycji. Czy jest sprzeciw? Nie widzę, nie słyszę. Dziękuję. Takie też jest rozstrzygnięcie naszej Komisji.

Na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Dziękuję bardzo. Zamykam posiedzenie. Życzę państwu dobrej dalszej części dnia.